

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

18 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 18 mai 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, declarat de inculpatul

Gușila Mihail Xxxxxx, născut la
xxxxxx, originar și domiciliat în
s.Xxxxxxxxxxxx, r-nul Xxxxx

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.04.2015 - 18.05.2016,
2. Instanța de apel: 23.06.2016 - 16.11.2016,
20.05.2017 - 27.06.2017,
3. Instanța de recurs: 30.01.2017 - 28.03.2017,
01.09.2017 - 18.10.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 18 mai 2016, Gușila Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 2 ani.

Gușila Mihail a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin aceeași sentință au mai fost condamnați Popescu Lilian și Zaporojan Lilian, în privința cărora hotărârea judecătorească nu a fost contestată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, potrivit rechizitoriului Gușila Mihail este învinuit că, la 25 noiembrie 2014, ora 17.00, împreună cu Popescu Lilian și Zaporojan Lilian, acționând de comun acord, aflându-se în stradă, în fața magazinului din centrul s.Pohorniceni, r-nul Orhei, adică într-un loc public, din intenții huliganice, intenționat, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în mod public, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o neglijare premeditată și demonstrativă a conduitei în societate, dând dovadă de necuviință și neobrăzare, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, au inițiat un conflict cu Coniuc Ivan și fără nici un motiv au aplicat violența fizică față acesta, și anume lovituri de pumnii în diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale.

De asemenea, Gușila Mihail este învinuit de organul de urmărire penală, precum că împreună cu Popescu Lilian și Zaporojan Lilian, acționând de comun acord cu aceștia, în același timp și aceleași circumstanțe, urmărind scopul vătămării integrității corporale a persoanei, în

cadrul conflictului iscat cu Coniuc Ivan, intenționat i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii sub formă de fractură închisă de mandibulă pe stânga cu deplasare minimă de fragmente; traumatism cranio-cerebral manifestat prin comotie cerebrală; echimoze pe cap și față; excoriație pe nas.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul L.Maliga în numele inculpatului M.Gușila, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că vina inculpatului nu a fost dovedită, iar învinuirea înaintată este abuzivă și neîntemeiată, bazată doar pe presupuneri, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor; - declarațiile martorilor au fost denaturate în favoarea acuzării; - probele din cauza penală dovedesc faptul că partea vătămată s-a adresat la instituția medicală, nu și faptul că M.Gușila a săvârșit infracțiunea imputată; - instanța a apreciat greșit probele și circumstanțele cauzei fără a ține cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală, ignorând argumentele apărării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, a fost respins apelul avocatului L.Maliga declarat în numele inculpatului, ca fiind nefondat.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

La fel, instanța de apel a menționat că vina inculpatului de comiterea infracțiunii imputate este integral dovedită prin probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, și anume declarațiile inculpatului M.Gușila, a părții vătămate I.Coniuc, a martorilor A.Romaniuc, A.Potîrniche, E.Coniuc și actele cauzei – procesele-verbale de consemnare a plângerii verbale a lui I.Coniuc din 04.12.2014, de confruntare între partea vătămată și învinuții L.Popescu, M.Gușila și L.Zaporojan; comunicarea telefonică parvenită în Unitatea de Gardă a IP Orhei de la Secția Internare a Spitalului Orhei la data de 25.11.2014; raportul de expertiză medico-legală nr.313/D din 08.12.2014.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a concluzionat că, în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componentei de infracțiune prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, acest capăt de învinuire fiind greșit înaintat inculpatului în actul de învinuire, deoarece în ședința de judecată nu s-a confirmat că anume M.Gușila a comis infracțiunea menționată, motiv pentru care dânsul corect a fost achitat pe acest capăt de acuzare.

Neîntemeiat a considerat instanța de apel și argumentul apelantului referitor la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, deoarece concluziile privind vinovăția inculpatului sânt bazate pe probele cercetate în cadrul procesului penal, care dovedesc săvârșirea de către acesta a acțiunilor de huliganism, nefiind bazate pe presupuneri, după cum pretinde apărarea, totodată nefiind stabilite careva dubii, argumentele expuse fiind în contradicere cu circumstanțele stabilite de instanța de fond și de apel pe parcursul examinării cauzei.

5. Împotriva hotărârilor menționate a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că învinuirea înaintată este una abuzivă, fiind bazată doar pe presupuneri; - instanțele au denaturat declarațiile martorilor în favoarea acuzării, iar probele prezentate nu demonstrează vinovăția lui.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat inculpatul M.Gușila, casată total decizia instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a stabilit că, nici prima instanță și nici instanța de apel nu au constatat fapta prejudiciabilă pentru care inculpatul a fost condamnat.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel în partea descriptivă a deciziei adoptate a comis o eroare, constatând starea de fapt expusă în sentința primei instanțe.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de avocatul L.Maliga în numele inculpatului M.Gușila, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care M.Gușila a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani.

Instanța de apel a constatat că Gușila Mihail, la 25 noiembrie 2014, ora 17.00, împreună cu Popescu Lilian și Zaporojan Lilian, acționând de comun acord, aflându-se în stradă, în fața magazinului din centrul s.Pohorniceni, r-nul Orhei, adică într-un loc public, din intenții huliganice, intenționat, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în mod public, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o neglijare premeditată și demonstrativă a conduitei în societate, dând dovadă de necuviință și neobrăzare, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, au inițiat un conflict cu Coniuc Ivan și, fără nici un motiv, au aplicat violența fizică față de dânsul, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii în diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale.

La fel, instanța de apel a menționat că, vina inculpatului de comiterea infracțiunii imputate este integral dovedită prin probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, și anume declarațiile inculpatului M.Gușila, a părții vătămate I.Coniuc, a martorilor A.Romaniuc, A.Potîrniche, E.Coniuc și actele cauzei – procesele-verbale de consemnare a plângerii verbale a lui I.Coniuc din 04.12.2014, de confruntare între partea vătămată și învinuții L.Popescu, M.Gușila și L.Zaporojan; comunicarea telefonică parvenită în Unitatea de Gardă a IP Orhei de la Secția Internare a Spitalului Orhei la data de 25.11.2014; raportul de expertiză medico-legală nr.313/D din 08.12.2014 în privința lui I.Coniuc.

Instanța de apel a considerat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, privitor la comiterea huliganismului încriminat, nu echivalează cu achitarea lui, deoarece circumstanțele stabilite și probele administrate și analizate prin prisma pertinentei și concludenței, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a infracțiunii imputate, aceasta fiind o metodă de apărare.

La stabilirea măsurii de pedeapsă, instanța de apel a luat în considerație caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului, faptul că nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv și din aceste considerente, inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus- indicate și, considerând că corijarea și reeducarea lui este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probațiune, ceea ce va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

8. Împotriva hotărârilor menționate a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu

transmiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța de apel a interpretat incorect și eronat probele administrate în baza cărora și-a întemeiat soluția; - învinuirea este bazată doar pe presupuneri, instanța denaturând declarațiile martorilor în favoarea acuzării; - dânsul nu l-a lovit pe partea vătămată, el doar a vrut să-l despartă de L.Popescu; - activitatea magazinului nu a fost sistată, nici în timpul și nici după conflict.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel numai în cazul comiterii unei sau mai multor erori din cele enumerate în pct.1) – 16) ale normei vizate.

Recurentul în recurs nu a invocat nici un temei din cele prevăzute în norma sus-menționată, dar din conținutul cererii de recurs se deduce temeiul prevăzut de pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, având în vedere că acesta critică vinovăția sa, considerând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii de huliganism, solicitând să fie achitat.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui M.Gușila în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal - huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Din conținutul hotărârii judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere depozițiile inculpatului M.Gușila care nu recunoaște vina, însă a declarat că după conflict i-a propus părții vătămate suma de 4000 lei, care ultimul a refuzat-o, ale părții vătămate I.Coniuc, care a declarat că inculpatul l-a lovit cu pumnul în față din partea dreaptă, apoi l-au lovit toți trei cu pumnii și cu picioarele, a martorilor A.Romaniuc, A.Pătrînichi, E.Coniuc, și actele cauzei – procesele-verbale de consemnare a plângerii verbale a lui I.Coniuc din 04.12.2014, de confruntare între partea vătămată și învinuiții L.Popescu, M.Gușila și L.Zaporojan; comunicarea telefonică parvenită în Unitatea de Gardă a IP Orhei de la Secția Internare a Spitalului Orhei la data de 25.11.2014; raportul de expertiză medico-legală nr.313/D din 08.12.2014 în privința lui I.Coniuc, probe care sânt amănunțit descrise în sentință și decizia instanței de apel, și care nu trezesc careva dubii.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpat a faptei imputate, care întrunește elementele infracțiunii de huliganism, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni, deoarece acesta, fiind în loc public, prin acțiunile sale intenționate a încălcat grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, cauzându-i părții vătămate vătămări corporale.

Argumentele recurentului, precum că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, nu pot fi reținute.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, prin „încălcarea grosolană a ordinii publice” se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de convingere, care sânt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice, prin necuviință, neobrăzare, comportarea batjocoritoare cu cetățenii, cauzarea leziunilor corporale ș.a.. În situațiile de huliganism, făptuitorul înțelege că încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor cu o deosebită obrăznicie. Făptuitorul nu numai că înțelege caracterul infracțional al faptei, dar și dorește săvârșirea acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

Cele menționate caracterizează latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, pentru care inculpatul corect a fost supus pedepsei penale.

În cazul concret, acțiunile inculpatului de huliganism s-au petrecut în fața magazinului, care este loc public, fiind încălcată ordinea publică și, inculpatul, pe lângă încălcarea ordinii publice, a aplicat violență asupra părții vătămate, cauzându-i vătămări corporale.

Raportând cele menționate mai sus la speța în cauză, Colegiul constată justificată concluzia instanței de apel că sunt întrunite condițiile pentru angajarea la răspundere penală a inculpatului, sub aspectul comiterii infracțiunii de huliganism în forma agravantă.

Astfel, concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, sunt juste și întemeiate, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în aplicarea violenței asupra persoanelor și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Totodată, Colegiul penal menționează că motivele invocate referitor la modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în temeiurile cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Prin urmare, motivele recurentului ce țin de starea de fapt, de afirmațiile, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, că neîntemeiat nu au apreciat critic declarațiile părții vătămate, că atât el, cât și partea vătămată și martorii au indicat că a avut loc conflictul, dar nu s-a urmărit scopul încălcării ordinii și securității publice, el acționând doar pentru a-i despărți pe partea vătămată și L.Popescu, Colegiul penal le consideră neîntemeiate. Mai mult, aceste argumente au fost invocate și în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie.

Colegiul penal notează că, solicitarea recurentului privind achitarea sa, nu poate fi reținută, deoarece contravine probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția dânsului în comiterea infracțiunii imputate, aceasta fiind apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

În concluzie, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției,

ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc.

La aplicarea pedepsei instanțele de fond just au ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarat vinovat, iar aplicarea art.90 Cod penal în privința lui M.Gușila, s-a efectuat în limitele legii.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpatul M.Gușila și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Gușila Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu